

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/795/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412221780
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4412221780.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 11. marca 2014 č. k. 13C/682/2012-52 a proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 12. augusta 2014 č. k. 13C/682/2012-71, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa súdneho poplatku za odvolanie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh na náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Súd na danú vec aplikoval ustanovenia zákona č. 514/2003 Z. z. a to najmä § 3 ods. 1 písm. d), § 3 ods. 2, § 4 ods. 1 písm. a) 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 5, ako aj § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Zb. (ďalej len EP) a § 45 ods. 1, 2 EP. Predmetom konania je nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. za nesprávny úradný postup Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu. Žalobca za nesprávny úradný postup považuje skutočnosť, že exekučný súd mal rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade povinného J. Y. č. EX 5146/2010 až dňa 19. 10. 2010 vydaním poverenia, a tak k vydaniu poverenia malo dôjsť po uplynutí zákonom určenej lehoty, s omeškaním viac ako 6 mesiacov; v prípade povinnnej S. E. č. EX 4703/2010 až dňa 27. 10. 2010 vydaním poverenia, a tak k vydaniu poverenia malo dôjsť po uplynutí zákonom určenej lehoty, s omeškaním viac ako 8 mesiacov a v prípade povinného M. Z. č. EX 3788/2010 až dňa 05. 01. 2011 vydaním poverenia, a tak k vydaniu poverenia malo dôjsť po uplynutí zákonom určenej lehoty, s omeškaním viac ako 12 mesiacov. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 15Er/674/2010 vyplýva, že dňa 19. 05. 2010 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom ako oprávneným návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému J. Y., pričom za exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., Bratislava zo dňa 31. 03. 2010 sp. zn. SR 01761/10. Uvedený súdny exekútor až dňa 23. 06. 2010 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu so zápisnicou z 19. 05. 2010 obsahujúcou návrh na vykonanie exekúcie, ako aj uvedený

exekučný titul. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd prípisom z 13. 07. 2010 vyzval žalobcu ako oprávneného, aby v lehote 15 dní zaslal súdu zmluvu, na základe ktorej vznikol záväzkový vzťah medzi účastníkmi exekučného konania. Uvedený prípis bol žalobcovi ako oprávnenému doručený 14. 07. 2010, pričom žalobca požadovanú zmluvu exekučnému súdu doručil dňa 10. 09. 2010. Exekučný súd dňa 19. 10. 2010 vydal poverenie sp. zn. 15Er/674/2010-11, číslo exekútorského spisu: EX 5146/10, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu označeného v návrhu, pričom oprávneným je žalobca a povinným je J. Y.. Uvedené poverenie má všetky náležitosti predpokladané v § 44 ods. 6 EP.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 15Er/620/2010 vyplýva, že dňa 11. 05. 2010 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom ako oprávneným návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej S. E., pričom za exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a. s., Bratislava zo dňa 14. 01. 2010 sp. zn. SR 22493/09. Uvedený súdny exekútor až dňa 07. 06. 2010 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu so zápisnicou z 11. 05. 2010 obsahujúcou návrh na vykonanie exekúcie, ako aj uvedený exekučný titul. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd prípisom z 09. 07. 2010 vyzval žalobcu ako oprávneného, aby v lehote 15 dní zaslal súdu zmluvu, na základe ktorej vznikol záväzkový vzťah medzi účastníkmi exekučného konania. Uvedený prípis bol žalobcovi ako oprávnenému doručený 12. 07. 2010. Žalobca ako oprávnený doručil exekučnému súdu požadovanú zmluvu o úvere až dňa 10. 09. 2010. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd dňa 27. 10. 2010 vydal poverenie sp. zn. 15Er/620/2010-13, číslo exekútorského spisu: EX 4703/10, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu označeného v návrhu, pričom oprávneným je žalobca a povinnou je S. Javorková. Uvedené poverenie má všetky náležitosti predpokladané v § 44 ods. 6 EP.

Z fotokópie exekučného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 6Er/493/2010 vyplýva, že dňa 23. 03. 2010 bol súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný so žalobcom ako oprávneným návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému M. Z. pričom za exekučný titul je označený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a. s. Bratislava zo dňa 02. 10. 2009 sp. zn. SR 07161/09. Uvedený súdny exekútor až dňa 10. 05. 2010 doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia spolu so zápisnicou z 23. 03. 2010, obsahujúcou návrh na vykonanie exekúcie, ako aj uvedený exekučný titul. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd prípisom z 06. 08. 2010 vyzval žalobcu ako oprávneného, aby v lehote 10 dní zaslal súdu zmluvu, na základe ktorej vznikol záväzkový vzťah medzi účastníkmi exekučného konania. Uvedený prípis bol žalobcovi ako oprávnenému doručený 11. 08. 2010. Žalobca ako oprávnený doručil exekučnému súdu požadovanú zmluvu o úvere až dňa 10. 09. 2010. Okresný súd Nové Zámky ako exekučný súd dňa 05. 01. 2011 vydal poverenie sp. zn. 6Er/493/2010-12, číslo exekútorského spisu: EX 3788/10, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu označeného v návrhu, pričom oprávneným je žalobca a povinným je M. Z.. Uvedené poverenie má všetky náležitosti predpokladané v § 44 ods. 6 EP.

Zákon č. 514/2003 Z. z. v § 9 ods. 1 (v znení účinnom do 31. 12. 2012) výslovne uvádza ako príklad nesprávneho úradného postupu aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom určenej lehote. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci nesprávnym úradným postupom je popri nesprávnom úradnom postupe aj vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi. Uvedené podmienky zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. V zmysle § 41 ods. 2 písm. d) EP bolo v čase doručenia návrhov na vydanie poverení exekučnému súdu možné vydať poverenie na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, ako exekučného titulu. Uvedené ustanovenie zákona č. 233/1995 Z. z. bolo novelizované zákonom č. 102/2011 Z. z., na základe ktorého sa s účinnosťou od 01. 06. 2011 podľa § 41 ods. 2 písm. d) EP stali exekučným titulom vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov. Podľa tvrdení žalobcu je vykonateľný rozhodcovský rozsudok exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. i) EP. Súd s týmto tvrdením nesúhlasí. Aj keď vykonateľné rozhodcovské rozhodnutie ako exekučný titul bolo doplnené do § 41 ods. 2 písm. d) EP novelou účinnou od 01. 06. 2011, táto by nepochybne bola nadbytočná v prípade stotožnenia sa súdu s právnym názorom žalobcu, že rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. i) EP, ktorého sa žiadna novela Exekučného poriadku nedotkla. Podľa názoru súdu od účinnosti zákona č. 144/2010 Z. z. dňa 01. 06. 2010 neexistovala žiadna zákonná lehota na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi

na základe exekučného titulu - rozhodnutia rozhodcovského súdu (§ 41 ods. 2 písm. d) EP), pričom s účinnosťou od 01. 06. 2010 novelizované ustanovenie § 44 ods. 2 EP veta druhá sa vzťahuje aj na exekučné konania začaté pred účinnosťou zákona č. 144/2010 Z. z. Žalobca v danom prípade nenamieta nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci v dôsledku konania súdneho exekútora pri výkone exekučnej činnosti, ktorý ani v jednej z uvedených exekučných vecí Okresného súdu Nové Zámky nedodrжал lehotu určenú v § 44 ods. 1 EP na predloženie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie exekučnému súdu. Žalobca taktiež prehliadol svoju nečinnosť pri predkladaní požadovanej zmluvy exekučnému súdu v určenej lehote. Žalobca si v danom prípade v každej zo spojených vecí uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody vo výške po 125 eur, pozostávajúcej z nákladov žalobcu vynaložených v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a vydaním poverenia. Žalobca si uplatnenú náhradu škody vo výške 125 eur vyčíslil za obdobia ním tvrdeného omeškania exekučného súdu, avšak žalobca v konaní až do vyhlásenia dokazovania za skončené nepreukázal vznik žiadnej skutočnej škody, keď nepreukázal zmenšenie svojho majetku v súvislosti s tvrdeným omeškaním pri vydaní poverení v každej z uvedených exekučných vecí. Pritom podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. sa uhrádza len skutočná škoda, teda ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré je nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. Napriek tvrdeniu o rôznej dĺžke omeškania exekučného súdu s vydaním poverení, žalobca si v každej zo spojených vecí uplatnil rovnakú náhradu majetkovej škody po 125 eur bez toho, aby špecifikoval, koľko zamestnancov pomocou informačného systému spravovalo pohľadávky jeho dlžníkov, aký počet pohľadávok spravoval pomocou informačného systému, kto mu spravoval a udržiaval informačný systém a za akú odmenu. Žalobca ani v jednej z uvedených exekučných vecí nepreukázal existenciu žiadnej svojej urgencie exekučného súdu, ale ani solventnosť jeho dlžníkov - povinných v dobe od doručenia žiadosti súdneho exekútora exekučnému súdu do vydania poverení. V súvislosti s uvedeným nemožno prehliadnuť, že prípadný nesprávny procesný postup exekučného súdu môže mať za následok vznik zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku oprávneného z exekučného konania, ktoré by bolo priamo a nesprostredkovane spôsobené práve týmto postupom. Preto bez povšimnutia nemožno ponechať skutočnosť, že zo strany súdneho exekútora nebola v predmetných exekučných veciach dodržaná lehota určená v § 44 ods. 1 EP na predloženie návrhov oprávneného na vykonanie exekúcií exekučnému súdu spolu s exekučným titulom a žiadosťou o vydanie poverenia, ale až po jej uplynutí. Takisto nemožno prehliadnuť skutočnosť, že žalobca ako oprávnený v uvedených exekučných veciach nepredložil exekučnému súdu požadovanú zmluvu v určenej 15-dňovej, resp. 10-dňovej lehote. Z uvedeného vyplýva, že žalobca v konaní nepreukázal ani vznik skutočnej škody zmenšením svojho majetku o tvrdených, ale nepreukázaných 125 eur v každej zo spojených vecí a nepreukázal ani existenciu príčinnej súvislosti medzi tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a prípadným zmenšením jeho majetku. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú určené kumulatívne, nesplnenie čo i len jednej z nich vylučuje zodpovednosť štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Vzhľadom na uvedené súd návrh žalobcu v časti náhrady materiálnej škody zamietol. Prípadný nesprávny úradný postup exekučného súdu bez ďalšieho nemá za následok vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. Žalobca svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil tým, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík, a to rizika zániku povinného, rizika zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a rizika insolvenencie povinného. Za vnútorné zásahy do spoločnosti, za ovplyvňovania podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenia jeho práv a stratu legitímnych očakávaní, že v zákonom čase nastane stav predpokladaný zákonom, za stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí, ako aj za vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky si žalobca uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú zo základu 660 eur na rok vyčíslil pri tvrdenom omeškaní 6 mesiacov sumou 330 eur, pri tvrdenom omeškaní 8 mesiacov sumou 440 eur a pri tvrdenom omeškaní 12 mesiacov sumou 660 eur. Súd konštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal omeškanie exekučného súdu pri vydávaní poverenia vo veci EX 5146/2010 v žalobcom tvrdenej dĺžke viac ako 6 mesiacov od doručenia žiadosti súdneho exekútora, keď žiadosť súdneho exekútora bola exekučnému súdu doručená až 23. 06. 2010, pričom návrh bol súdnym exekútorom spísaný ešte dňa 19. 05. 2010 a po oneskorenej súčinnosti žalobcu ako oprávneného pri predkladaní požadovanej zmluvy exekučnému súdu, tento vydal poverenie dňa 19. 10. 2010. Žalobca v konaní nepreukázal ani omeškanie exekučného súdu pri vydávaní poverenia vo veci EX 4703/10 v žalobcom tvrdenej dĺžke viac ako 8 mesiacov, keď žiadosť súdneho exekútora bola exekučnému súdu doručená 07. 06. 2010 a po oneskorenej súčinnosti žalobcu ako oprávneného pri predkladaní požadovanej zmluvy exekučnému súdu, tento vydal poverenie

dňa 27. 10. 2010. Žalobca v konaní nepreukázal ani omeškanie exekučného súdu pri vydávaní poverenia vo veci EX 3788/10 v žalobcom tvrdenej dĺžke viac ako 12 mesiacov, keď žiadosť súdneho exekútora bola exekučnému súdu doručená 10. 05. 2010 a po oneskorenej súčinnosti žalobcu ako oprávneného pri predkladaní požadovanej zmluvy exekučnému súdu, tento vydal poverenie dňa 05. 01. 2011. Rovnako ako pri vzniku škody je poškodený povinný nielen tvrdiť, ale aj preukázať vznik nemajetkovej ujmy, resp. uviesť skutočnosti, na ktorých základe bude možné podľa zákonom určených kritérií posúdiť vznik a rozsah ujmy. Pokiaľ žalobca v danom prípade tvrdí, že o škode sa dozvedel až doručením upovedomenia o začatí exekúcie, nepochybne dovtedy nemal vedomosť o (ne)činnosti exekučného súdu pri vydávaní poverenia na vykonanie exekúcie, resp. o období nečinnosti súdneho exekútora pri doručovaní žiadostí o vydanie poverení exekučnému súdu, resp. o svojej nečinnosti pri poskytovaní súčinnosti exekučnému súdu. Preto doba, ktorá uplynula od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia exekučnému súdu spolu s návrhom na vykonanie exekúciu a exekučným titulom, až do samotného vydania poverenia exekučným súdom, ale aj do doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, nemohla nijako negatívne zasiahnuť žalobcu, nemohla v ňom vyvolať neistotu ako morálnu ujmu, nemohla ovplyvniť jeho plánovanie a rozhodovanie, nemohlo viesť k strate legitímnych očakávaní, že v zákonom určenom čase nastane stav predpokladaný zákonom a nemohla vyvolať ani riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky, keď exekučným titulom sú rozsudky rozhodcovského súdu v spotrebiteľských veciach, pričom v iných exekučných veciach žalobcu ako oprávneného bola už spochybnená právomoc rozhodcovského súdu na vydanie takéhoto rozsudku, resp. bola spochybnená materiálna vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Exekučný súd nepochybne v každej z uvedených exekučných vecí realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01. 06. 2010, t.j. oprávnenie posúdiť, či exekučný titul - rozhodcovský rozsudok vo veci vyplývajúcej zo spotrebiteľského právneho vzťahu, ktorým je právny vzťah založený právnou skutočnosťou - spotrebiteľskou zmluvou, nie je v rozpore so zákonom. Toto posúdenie, podľa právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, je nepochybne časovo náročné, čo viedlo aj zákonodarcu k vylúčeniu aplikácie 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi v prípade rozhodcovských rozsudkov (§ 44 ods. 2 EP v spojení s § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ EP) s účinnosťou od 01. 06. 2010, pričom novelizované ustanovenie sa vzťahuje aj na exekučné konania začaté pred účinnosťou zákona č. 144/2010 Z. z. Žalobca v danom prípade nepreukázal nielen tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu, ale ani tvrdené následky, keď nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy ako objektívne zistiteľného stavu, ktorého existencia musí byť preukázaná nad všetky pochybnosti a ani jej závažnosť a okolnosti vzniku tvrdenej ujmy, a tak neunesol dôkazné bremeno ani o tejto časti návrhu. Pritom nemožno prehliadnuť ani skutočnosť, že exekučný súd, skôr ako rozhodol o žiadostiach súdneho exekútora o vydanie poverení na základe rozhodcovského rozsudku, požiadal žalobcu ako oprávneného o predloženie úverovej zmluvy dlžníka žalobcu - povinného v exekučnom konaní, pričom žalobca potrebnú súčinnosť v lehote určenej súdom neposkytol, čím prispel podstatným spôsobom k oddialeniu výsledku posúdenia rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu exekučným súdom. Aj súdny exekútor prispel podstatným spôsobom k oddialeniu výsledku posúdenia rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu exekučným súdom, keďže v uvedených exekučných veciach nedodrжал lehotu určenú v § 44 ods. 1 EP na predloženie návrhov oprávneného na vykonanie exekúcií exekučnému súdu spolu s exekučným titulom a žiadosťou o vydanie poverenia. S poukazom na všetky uvedené závery súdu a ich vzájomné súvislosti, žalobcovi nevznikol ani nárok na náhradu škody podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a ani nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 17 ods. 2 citovaného zákona. Súd návrh žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP. V danom prípade bola úspešným účastníkom žalovaná, ktorá si v lehote určenej v § 151 ods. 1 OSP nevyčísliła žiadne trovy konania a ani zo spisu nevyplýva, že by jej nejaké trovy konania vznikli, a tak jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie, odôvodniac ho tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, súd 1. stupňa nesprávne vec právne posúdil a neúplne zistil skutkový stav veci. Súd rozhodol v merite veci na základe „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenie zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústredeného postupu, ktorý má dôsledok v nesprávnosti súdneho rozhodnutia a takéto rozhodnutie musí byť zrušené. Súd bol viazaný ustanovením § 9 ods. 1

zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom pred prijatím zák. č. 412/2012 Z. z. a nemohol interpretovať toto ustanovenie prostredníctvom ustanovenia § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení zák. č. 412/2012 Z. z. Súd svojim rozhodnutím aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktoré je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Exekučný súd rozhodoval o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, s čím nemal nič spoločné rozhodcovský súd. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu, ale len súdu exekučného. Súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Súd svojimi úvahami úplne neguje doposiaľ vytvorenú a stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorá je základom štandardu ochrany základných práv v Európe, teda aj práva na spravodlivý súdny proces a osobitne práva na prerokovanie veci v primeranom čase. Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory. Štrasburský súd tiež uviedol, že dohovor zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok takým spôsobom, aby vyhovel požiadavkám článku 6 ods. 1, zahrňujúc aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote. S poukazom na uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu 1. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Napadnutým uznesením zo dňa 12. 08. 2014 č. k. 13C 682/2012-71 súd 1. stupňa uložil žalobcovi povinnosť, aby v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie, ktorý je 20 eur podľa pol. 7 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb. a súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisu odvolania urobeného elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom, ktoré tvorí súdny spis a rovnopisu tohto odvolania doručovaného žalovanej, ktorý je 3 eur podľa položky č. 20 a) sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie v časti, ktorou mu bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie, odôvodniac ho tým, že neobsahuje podstatnú náležitosť tohto druhu rozhodnutia, a tým je odôvodnenie. Keďže napadnuté uznesenie ani neobsahuje žiadne dôvody, ktoré viedli súd k jeho vydaniu, môže žalobca len hádať. Podľa položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo nesprávnym úradným postupom. Ako vyplýva z tejto definície spoplatneného úkonu, spoplatneniu podliehalo podanie žaloby na náhradu škody. Spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku, a nie žalobu. Súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. Žalobca preto nemôže byť vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané odvolanie. Uvedené právne závery sú v súlade s publikovaným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. marca 2007 sp. zn. 4Cdo 39/2007. V prílohe zák. č. 71/1992 Zb. nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Žalobcovi preto bola v rozpore s týmto zákonom uložená poplatková povinnosť v prípade, kde ju nemal. Takéto konanie zo strany súdu predstavuje zásah do základného práva žalobcu na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky. Zdôraznil, že použitie analógie legis je v prípadoch vyrubenia súdneho poplatku, vzhľadom na čl. 59 ods. 2 ústavy, vylúčené. Navyše, podľa ustanovenia § 18 ca Zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V danom prípade bol návrh žalobcom podaný pred 01. 10. 2012, konanie teda začalo pred účinnosťou zák. č. 286/2012 Z. z., preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30. 09. 2012. Do 30. 09. 2012 bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 OSP bez prejednaní na nariadenom odvolacom pojednávaní a dospel k záveru, že odvolania žalobcu nie sú dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil, keď súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil.

Žalobca sa podaným návrhom, pôvodne vedeným pod sp. zn. 13C/682/2012 od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 330 eur, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky v exekučnej veci sp. zn. 15Er/674/2010. Exekučným titulom v tejto veci bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenská rozhodcovská a. s. so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 01761/10.

Žalobca sa podaným návrhom, pôvodne vedeným pod sp. zn. 13C/702/2012 od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 440 eur, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky v exekučnej veci sp. zn. 15Er/620/2010. Exekučným titulom v tejto veci bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenská rozhodcovská a. s. so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 22493/09.

Žalobca sa podaným návrhom, pôvodne vedeným pod sp. zn. 13C/810/2012 od odporcu domáhal náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 660 eur, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu, ktorý mal spočívať v nevydaní rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky v exekučnej veci sp. zn. 6Er/493/2010. Exekučným titulom v tejto veci bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenská rozhodcovská a. s. so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 07161/09.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31. 12. 2012, teda v čase, kedy malo dôjsť k spôsobeniu škody (ďalej len citovaný zákon), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ods. 2 citovaného zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ods. 2 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 19 ods.1 citovaného zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 44 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31. 05. 2010 (ďalej len Exekučný poriadok), exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa ods. 2 citovaného zákona súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Odvolací súd, vychádzajúc z dokazovania súdom prvého stupňa zistil, že vo veci pôvodne vedenej pod sp. zn. 13C 682/2012 exekučné konanie začalo dňa 19. 05. 2010 podaním návrhu na výkon exekúcie u súdneho exekútora a súdny exekútor podal na Okresnom súde Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 26. 06. 2010. Súd prvého stupňa dňa 12. 07. 2010 vyzval právneho zástupcu oprávneného na predloženie zmluvy o úvere a dňa 19. 10. 2010 bolo súdnemu exekútorovi udelené poverenie.

Vo veci pôvodne vedenej pod sp. zn. 13C 702/2012 exekučné konanie začalo dňa 11. 05. 2010 podaním návrhu na výkon exekúcie u súdneho exekútora a súdny exekútor podal na Okresnom súde Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 07. 06. 2010. Súd prvého stupňa dňa 10. 06. 2010 vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere a dňa 27. 10. 2010 bolo súdnemu exekútorovi udelené poverenie.

Vo veci pôvodne vedenej pod sp. zn. 13C/810/2012 exekučné konanie začalo dňa 23. 03. 2010 podaním návrhu na výkon exekúcie u súdneho exekútora a súdny exekútor podal na Okresnom súde Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v predmetnej veci dňa 10. 05. 2010. Súd prvého stupňa dňa 11. 06. 2010 vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere a dňa 05. 01. 2011 bolo súdnemu exekútorovi udelené poverenie.

Ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 05. 2010, teda v znení v čase začatia predmetných exekúcií obsahuje zákonnú lehotu na vydanie poverenia. Z dokazovania vykonaného súdom 1. stupňa vyplýva, že v daných veciach síce k rozhodnutiu súdu 1. stupňa do 15 dní odo dňa žiadosti o udelenie poverenia súdnym exekútorom nedošlo, avšak vzhľadom k tomu, že pre priznanie náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je okrem nesprávneho úradného postupu potrebné preukázať aj škodu a príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou a nesprávnym úradným postupom, pričom v danom konaní ani škoda, ani príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a nesprávnym úradným postupom nebola preukázaná, pričom podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky platí, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty sa nepovažuje automaticky za porušenie základného práva účastníka konania, keďže je potrebné zohľadniť všetky okolnosti prípadu, teda aj to, že pred vydaním poverenia súd vyzýval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere, teda v exekučných veciach, od ktorých si žalobca svoj nárok uplatňuje, bolo rozhodnuté v primeranom čase, dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný a ak ho súd prvého stupňa zamietol, jeho rozhodnutie je vecne správne. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 OSP rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, k odvolacím dôvodom žalobcu dodáva, že keďže žalobca postup súdu, ktorým malo dôjsť k odňatiu možnosti konať pred súdom, v odvolaní nešpecifikoval a odvolací súd po preskúmaní veci a konania, ktoré mu predchádzalo, žiaden takýto dôvod nezistil, v tejto časti považoval odvolanie žalobcu za nedôvodné. Ani nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv žalobcu nie je postupom, ktorým by mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože rozhodnutie o tom, ktorý dôkaz súd vykoná, patrí výlučne súdu, a nie účastníkom konania (§ 120 ods. 1 OSP). Tvrdenie žalobcu, že súd v danej veci aplikoval ustanovenie § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo

už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu, je nesprávne. Súd 1. stupňa citoval dané ustanovenie v správnom znení, a preto je táto námietka žalobcu nedôvodná. K trvaniu stavu právnej neistoty odvolací súd uvádza, že tým, že exekučný súd neporušil žiadnu zákonom stanovenú lehotu a vo veci rozhodol v primeranej lehote, nemohlo dôjsť z jeho strany ani k posunutiu trvania právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Súd v danej veci správne aplikoval platné právo a rozhodol v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, v súlade s právom na spravodlivý súdny proces a v súlade s právom na prerokovanie veci v primeranom čase. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu 1. stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení účinnom v čase podania odvolania, teda v znení účinnom od 01. 01. 2014 do 30. 06. 2014 (ďalej len citovaného zákona) súdne poplatky (ďalej len "poplatky") sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len "poplatkový úkon") uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len "sadzobník"), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 4 citovaného zákona v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie. Poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a) citovaného zákona poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku (ďalej len "percentná sadzba") alebo pevnou sumou.

Podľa § 6 ods. 2 citovaného zákona, ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Podľa § 18ca citovaného zákona z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

Podľa položky 7 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov Zákona o súdnych poplatkoch (ďalej len sadzobník súdnych poplatkov) je súdny poplatok zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom 20 eur.

Keďže predmetom odvolacieho konania bolo aj uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, v ktorej súd prvého stupňa uložil žalobcovi zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 20 eur, odvolací súd sa zaoberal aj preskúmaním tohto uznesenia v napadnutej časti. K námietke žalobcu, uvedenej v odvolaní, že napadnuté uznesenie neobsahuje žiadne dôvody, preto je nepreskúmateľné, odvolací súd dodáva, že aj keď riadne odôvodnenie uznesenia, rovnako ako rozsudku, je súčasťou základného práva účastníka súdneho konania na súdnu ochranu a s ňou súvisiaceho práva na spravodlivý proces podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 2 Ústavy SR, stručné odôvodnenie rozhodnutia o poplatkovej povinnosti, spočívajúce len v uvedení, že ide o súdny poplatok za podané odvolanie s uvedením konkrétnej položky sadzobníka súdnych poplatkov v Zákone o súdnych poplatkoch vyhovuje požiadavke dostatočného odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 2 OSP a nenapĺňa intenzitu odňatia možnosti konať pred súdom z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia. Podstatou súdneho rozhodovania je totiž poskytovanie materiálnej právnej ochrany dotknutých práv, a nie prepätý formalizmus pri koncipovaní súdneho rozhodnutia. Preto pre dostatočné odôvodnenie uznesenia o uložení poplatkovej povinnosti nie je podstatné, či rozhodnutie súdu obsahuje oddelenú časť s výslovným uvedením nadpisu odôvodnenie alebo odôvodnenie nasleduje bezprostredne vo výrokovvej časti, ale musí byť z neho zrejmé, z akého dôvodu je poplatková povinnosť uložená, v akej výške a podľa ktorej položky. K tvrdeniu žalobcu, že spolplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody, avšak spolplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako

sú odvolanie, odvolací súd dodáva, že tento výklad žalobcu ignoruje ustanovenia Zákona o súdnych poplatkoch, a to § 2 ods. 4 tohto zákona, podľa ktorého poplatníkom je ten, kto podal odvolanie, § 5 ods. 1 písm. a), podľa ktorého poplatková povinnosť vzniká podaním odvolania a § 6 ods. 2, podľa ktorého sa poplatok podľa rovnakej sadzby vyberá aj v odvolacom konaní vo veci samej. Takýto výklad žalobcu je účelový, v rozpore so zákonom i zámerom zákonodarcu a viedol by k záveru, že v podstate žiadne odvolacie konanie by nepodliehalo súdnemu poplatku, keďže poplatková povinnosť za odvolanie voči žiadnej žalobe v sadzobníku súdnych poplatkov uvedená nie je. Rozhodnutím súdu prvého stupňa nedošlo k svojvoľnému rozširovaniu okruhu úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku a použitiu analógie legis pri vyrubení súdneho poplatku, ale len k aplikácii ustanovení Zákona o súdnych poplatkoch. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo 39/2007, odvolací súd k tomu dodáva, že z tohto rozsudku vyplýva, že pokiaľ nie je stanovená sadzba súdneho poplatku za určitý druh konania v sadzobníku, teda, pokiaľ určité konanie nie je ako poplatkový úkon uvedené v sadzobníku, v rámci tohto konania nevzniká ani poplatková povinnosť za odvolacie konanie. V danom prípade však už v čase podania odvolania poplatková povinnosť za tento druh konania - žaloba na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom bola stanovená. K prechodnému ustanoveniu § 18ca odvolací súd ešte dodáva, že toto ustanovenie stanovuje, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. 09. 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. 09. 2012 sa vyberú poplatky podľa predpisov účinných do 30. 09. 2012. Keďže v danej veci bolo odvolanie podané dňa 24. 04. 2014, pričom išlo o súdny poplatok za konanie (odvolacie konanie), pričom bolo podané až po 30. 09. 2012, nešlo ani o úkon, ani o konanie začaté do 30. 09. 2012, preto ak súd prvého stupňa vyrubil žalobcovi za podané odvolanie súdny poplatok podľa položky 7 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov, jeho rozhodnutie je vecne správne, preto odvolací súd aj napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v odvolacom konaní mu trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.